

U Zagrebu je na današnji dan 1906. rođena slavna operna umjetnica - Zinka Kunc.

Rijetke su primadone koje se uspijevali publiku dići na noge i izmamiti višeminutne ovacije. Tu je moć imala sopranistica Zinka Kunc Milanov, koja je 28 sezona slovila za najsajjniju zvijezdu newyorškog Metropolitan, najpoznatije operne kuće svijeta. Mnogi su kritičari Zinku Kunc proglasili »glasom stoljeća«. Ipak, kompliment nad komplimentima dao joj je slavni talijanski tenori Maria del Monaco. Zauvijek je u opernim analima ostao zapisan njegov odgovor na novinarsko pitanje o tom koja je operna je diva veća, Renata Tebaldi ili Maria Callas. On je odgovorio kratko i jasno - »Zinka Kunc je najveća!«.

Zinka je pohod na pjevački Olimp počela kao četverogodišnja djevojčica, a u tom joj je pomogao njen otac zagrebački odvjetnik i bankar Rudolf Kunc. Umjesto pjevušenja dječjih pjesmica radije je pjevala operne arije. Tako je tadašnji Zagreb prepričavao da Rudijeva mala ima anđeoski glas i da joj je osigurano mjesto u operi Hrvatskog narodnog kazališta. U to je bio siguran i njezin otac, zaljubljenik u glazbu i pjevač starog zbora »Kolo«. Zato je Zinka Kunc već sa 14. godina postala studenticom Kraljevske glazbene akademije. Sreća je htjela da je mala Zinka postala učenicom velike Milke Trnine. Pouka kod Trnine trajala je tri godine. Zinka se poslije prisjećala kako joj nije uvijek bilo jednostavno, ali je tako naučila da se u umjetnosti ništa ne postiže lako i da učenju nikad nema kraja. Zbog velikog talenta i predanoga rada buduća kraljica belkanta već 1927. bila je spremna graditi profesionalnu karijeru. Iako se ljubiteljima opere žarko željela predstaviti u zagrebačkom Hrvatskom narodnom kazalištu, ipak se kao apsolutnica nije uspjela izboriti za naslovnu ulogu. Zato je profesionalnu sreću potražila u Ljubljanskoj operi i dočekala svojih pet minuta. Zablistala je kao Leonora u »Trubaduru«. Ubrzo nakon toga došla je i na zagrebačke operne daske. Kada su je u rodnom gradu opet preskočili pri dodjeli uloge, Zinka se uvrijedila i zatvorila vrata HNK. Profesionalnu sreću potražila je u Pragu. Tu je »zapela za uho« Edwardu Johnsonu, tadašnjem direktoru njujorške Metropolitan opere. On joj je ponudio angažman u najvećoj opernoj kući.

A u »Novom svijetu«, ništa nije bilo kao kod kuće. Da bi nastupala u Metropolitanu morala je naučiti tri glavne Verdijeve role na talijanskom, a dotad je isključivo pjevala na njemačkom i

hrvatskom. Dok je to bio lako ostvariv uvjet, teže joj je bilo smršaviti 12 kilograma. Jer, Zinka ne samo da je uživala u dobrim jelima nego ih je i odlično pripravljala. Ipak je uspjela ispuniti zadane uvjete, ponajprije zato što je bila tvrdoglava, odlučna i uporna. Baš kao njezina mama Ljubica, podrijetlom iz Like, pa je zato pjevačka diva znala reći kako se uvijek u takvim situacijama u njoj probudi Likota. Tako se zahvaljujući i genima u besprijekornu izdanju predstavila američkoj publici. A američka ju je publika obožavala te su uz njezino ime na plakatima redovno dopisivali »regina di casa« ili kraljica kuće.

Zanimljivo je da titulu operne dive Zinka Kunc Milanov nikad nije zapečatila diplomom zagrebačke Glazbene akademije. Jer dogodilo joj se da na kraju studija nije stigla ili je zaboravila položiti ispit iz solfeggia! Zinka Kunc zadnji je put nastupila u New Yorku 1966. Skoro dva desetljeća kasnije za svoje je djelovanje u Sjedinjenim Državama dobila je specijalnu medalju kao jedna od 87 istaknutih ličnosti stranog podrijetla koje su svojim prinosom zadužile New York i Sjedinjene Države. Umrla je 1989. Pokopana je u obiteljskog grobnici na Mirogoju.